

GHID PENTRU RESTRUCTURAREA EXTRAJUDICIARĂ A OBLIGAȚIILOR SOCIETĂȚILOR COMERCIALE

Preambul

Este un principiu general acceptat în plan internațional că restructurările realizate în afara procedurilor judiciare de insolvență aduc foarte multe beneficii celor implicați, ele fiind mult mai flexibile și eficiente decât cele judiciare.

Tocmai de aceea, înainte ca un caz de insolvență să fie dedus soluționării unei instanțe judecătorești, o opțiune ce poate sta la îndemâna debitorilor și creditorilor este aceea de a ajunge la o soluție informală sau o restructurare financiară prin negocieri extrajudiciare, în care ambele părți încearcă să ajungă la un acord prin care să se modifice termenii obligației și să se permită debitorului să își continue în mod normal activitatea economică.

Demersurile de restructurare extrajudiciară:

- a) permit societăților comerciale viabile să își continue activitatea și să treacă cu succes de perioadele în care se confruntă cu dificultăți financiare;
- b) permit instituțiilor financiare și altor creditori să își reducă pierderile;
- c) conduc la evitarea impactului economic și social pe care îl au cazurile majore de faliment al societăților comerciale;
- d) reduc volumul de activitate al instanțelor judecătorești;
- e) au efecte pozitive asupra altor părți interesate (clienți, angajați, furnizori și investitori), deoarece o entitate aflată în proces de restructurare extrajudiciară continuă să funcționeze;
- f) sunt mai eficiente și mai eficace decât procedurile judiciare (termene de soluționare mai scurte și rate de recuperare mai mari);
- g) contribuie la dezvoltarea încrederii în corectitudinea, transparența și nivelul de asumare a răspunderii în rândul comunității de afaceri.

CAPITOLUL I

Scopul și domeniul de aplicare

Prezentul Ghid oferă societăților comerciale debitoare, creditorilor acestora și instituțiilor publice competente îndrumări pentru derularea negocierilor în vederea restructurării obligațiilor în afara cadrului judiciar.

Principiile prevăzute de prezentul ghid și notele de îndrumare pentru aplicarea acestora au caracter de recomandare, scopul lor fiind de a furniza debitorilor și creditorilor acestora un instrument conceput pe baza celor mai bune practici internaționale în această materie.

Principiile de derulare a negocierilor extrajudiciare pot fi folosite, în măsura compatibilității lor, și în negocierile dintre debitor și creditor în procedura mandatului ad-hoc și a concordatului preventiv.

CAPITOLUL II

Negocieri voluntare de restructurare extrajudiciară

Articolul 1

Rezultate

Rezultatul urmărit prin negocierile voluntare de restructurare extrajudiciară îl reprezintă elaborarea unui plan de restructurare acceptat de debitor și de *creditorii relevanți*, plan care să permită continuarea activității debitorului și acoperirea totală sau parțială a obligațiilor acestuia. Dacă acest rezultat nu se concretizează, alternativele posibile sunt declanșarea unei proceduri judiciare de pre-insolvență (mandat ad-hoc sau concordat preventiv) sau de insolvență. În ambele situații, utilizarea informațiilor acumulate pe parcursul perioadei de negocieri voluntare, poate conduce la desfășurarea cu mai mare celeritate a procedurilor judiciare.

Articolul 2

Tipuri de negocieri extrajudiciare

Negocierile voluntare de restructurare extrajudiciară pot fi:

- a) bilaterale, derulate între debitor și creditorul său, negocieri ce conduc la o reeșalonare a plății și/sau la o remitere de datorie;
- b) multilaterale, derulate între debitor și principalii săi creditori, negocieri ce conduc la o reeșalonare a datoriilor, remitere de datorie, la acordarea de alte facilități, potrivit convenției părților.
- c) colective, derulate între principalii creditori ai unui debitor, negocieri ce conduc la stabilirea modului de acordare de suport financiar suplimentar debitorului, la stabilirea modului de împărțire a riscurilor între creditori, precum și la asumarea de către creditori a angajamentului de a nu întreprinde sau continua măsuri judiciare împotriva patrimoniului debitorului pentru recuperarea creanțelor.

Articolul 3

Diferențe între negocierile voluntare de restructurare extrajudiciară și procedurile formale de insolvență și pre-insolvență

Între negocierile voluntare de restructurare extrajudiciară și procedurile formale de insolvență există următoarele diferențe:

- a) Negocierile extrajudiciare voluntare de restructurare a obligațiilor nu urmăresc modificarea drepturilor sau impunerea de obligații creditorilor care nu participă la negocieri sau care nu agreează rezultatul acestora;
- b) Negocierile extrajudiciare voluntare de restructurare a obligațiilor sunt, prin esență, consensuale și nu aduc atingere drepturilor legale ale debitorilor și/sau creditorilor;
- c) Atât procesul de negociere, cât și acordurile care se încheie între debitor și creditorii în cadrul demersurilor voluntare de restructurare extrajudiciară sunt flexibile, se pot realiza într-o perioadă mai scurtă de timp și cu un risc reputațional mai scăzut prin evitarea publicității negative a procedurii formale de insolvență;
- d) Negocierile extrajudiciare pot crea premisele evitării intrării în incapacitate de plată și declarării stării de insolvență;
- e) Negocierile extrajudiciare creează un context favorabil pentru obținerea unor finanțări suplimentare;
- f) Negocierile extrajudiciare nu conduc la suspendarea, automată, a acțiunilor judiciare și extrajudiciare împotriva patrimoniului debitorului.
- g) Negocierile extrajudiciare voluntare de restructurare a obligațiilor nu sunt adaptabile oricărui debitor, prin urmare dacă activitatea debitorului nu poate fi viabilizată în urma procesului de restructurare, se va proceda la executarea silită a debitorului, fără întârziere.

Între negocierile voluntare de restructurare extrajudiciară și procedurile formale pre-insolvență (concordatul preventiv și mandatul ad-hoc) există următoarele diferențe:

- a) Negocierile extrajudiciare permit curgerea dobânzilor aferente creanțelor creditorilor și recuperarea acestora;
- b) Negocierile extrajudiciare pot conferi un plus de celeritate în aprobarea planului de restructurare judiciară;
- c) Negocierile extrajudiciare nu conduc la suspendarea, automată, a acțiunilor judiciare și extrajudiciare împotriva patrimoniului debitorului.

Articolul 4

Părțile

Negocierile implică, de obicei, un număr limitat de creditori, de regulă din rândul celor ce dețin creanțele importante ca valoare și/sau din perspectiva posibilității debitorului de a-și continua activitatea. Printre aceștia se vor număra, în principiu, instituțiile de credit cu expunere față de debitor, negocierea putând include și alți creditori principali cum ar fi creditorii ce asigură finanțare, locatorii și furnizorii majori. Creditorii participanți la negocieri și ale căror drepturi sunt afectate de restructurarea propusă sunt numiți, în continuare, *creditori relevanți*.

CAPITOLUL III

Secțiunea 1

Principiile de desfășurare a negocierilor extrajudiciare

Principiul 1

Negocierea voluntară extrajudiciară de restructurare a obligațiilor este o concesie, iar nu un drept

Negocierile voluntare de restructurare extrajudiciară a obligațiilor trebuie demarate numai dacă împrejurările concrete în care se află societatea comercială debitoare ce întâmpină dificultăți financiare sunt de natură să ofere posibilități de soluționare a acestor dificultăți și de viabilizare a societății comerciale pe termen lung. Debitorii sunt încurajați să apeleze la creditori pentru a discuta opțiunile din cadrul unui asemenea demers.

Principiul 2

Bună credință

Toate negocierile între debitori și creditori, pe de o parte, și între creditori, pe de altă parte, trebuie să se desfășoare cu bună credință, în scopul găsirii unei soluții constructive.

Principiul 3

Abordare coordonată

Interesele tuturor părților sunt cel mai bine realizate printr-o abordare coordonată. În acest scop, creditorii pot organiza un comitet de coordonare. În cazurile mai complexe, se poate lua în considerare posibilitatea selectării unor consultanți profesioniști pentru acordarea de consultanță și asistență comitetului și *creditorilor relevanți*.

Principiul 4
Conducerea negocierilor cu debitorul

Creditorii pot desemna o persoană care să conducă negocierile cu debitorul și să asigure primirea de către toți creditorii relevanți a informațiilor referitoare la debitor. Această persoană este, de regulă, creditorul cu expunerea cea mai mare față de debitor, având experiență în gestionarea unor negocieri de asemenea natură sau o persoană independentă în raport cu părțile. Creditorii relevanți și debitorii pot lua în considerare posibilitatea de a apela, în timp util, la procedura medierii în vederea soluționării eventualelor litigii.

Principiul 5
Moratoriul. Alte concesiuni acordate de creditorii relevanți

Toți *creditorii relevanți* vor coopera cu debitorul și între ei pentru a acorda debitorului o perioadă de timp (moratoriu) suficientă, dar limitată, în care acesta să elaboreze propunerile de soluționare a dificultăților financiare.

Un astfel de moratoriu reprezintă o concesiune, iar nu un drept. Data de la care începe să curgă acest termen este denumită data moratoriului. Durata unui asemenea moratoriu trebuie să fie limitată la timpul necesar pentru pregătirea planului menționat la Principiul 11 sau pentru a decide că un astfel de plan nu poate fi pregătit într-o perioadă de timp rezonabilă.

Toți *creditorii relevanți* vor putea renunța la anumite drepturi contractuale.

Principiul 6
Prioritate pentru fondurile noi

Dacă pe durata moratoriului sau dacă, potrivit clauzelor propuse pentru planul de restructurare, debitorul îi sunt acordate fonduri suplimentare de către unul sau mai mulți creditori, fonduri privite ca element component al procesului de restructurare, acest/acești creditor/creditori poate/pot cere noi garanții reale sau personale pentru creditul acordat.

Principiul 7
Nedeclanșarea sau necontinuarea executării silite

Pe parcursul moratoriului *creditorii relevanți* se vor abține de la inițierea sau continuarea oricăror măsuri de executare a creanțelor împotriva debitorului sau de reducere a expunerii lor față de debitor, inclusiv de la a solicita declanșarea procedurii insolvenței.

Principiul 8

Angajamentul debitorului față de creditori pe parcursul moratoriului

Pe parcursul *moratoriului*, debitorul se angajează să nu întreprindă nicio acțiune ce ar putea afecta în sens negativ posibilitățile de recuperare a creanțelor de către *creditorii relevanți*, în mod colectiv sau individual, comparativ cu posibilitățile acestora la data moratoriului.

Principiul 9

Transparența pe parcursul moratoriului

Pe parcursul *moratoriului*, debitorul va oferi tuturor *creditorilor relevanți* și consultanților profesionali ai acestora acces deplin la toate informațiile relevante referitoare la activele, pasivele, activitățile și perspectivele sale.

Principiul 10

Confidențialitatea informației

Informațiile referitoare la activele, pasivele, activitățile și perspectivele debitorului precum și toate propunerile de soluționare a dificultăților financiare ale acestuia vor fi considerate informații confidențiale, dacă ele nu au deja caracter public.

Principiul 11

Planul de restructurare

Debitorul va elabora o propunere de restructurare bazată pe un plan de afaceri, care va trata aspecte operaționale și financiare. Planul de afaceri trebuie să fie fundamentat pe evaluări reale și prognoze rezonabile și realizabile care să demonstreze capacitatea reală a debitorului de a genera fluxul de numerar necesar restructurării, pentru ca aceste negocieri să nu aibă ca efect doar întârzierea intrării în insolvență. În scopul elaborării planului de restructurare, debitorul poate apela la consultanți de specialitate: practicieni în insolvență, economiști, avocați ș.a.

Planul poate include, spre exemplu, modul de valorificare a unor active, modificarea calendarului de plată a creanțelor, remiteri de datorie, injectarea de capital suplimentar, constituirea de garanții, conversia creanțelor în acțiuni, monitorizarea strategiei de management a debitorului.

Principiul 12

Concordanța propunerilor debitorului cu prerogativele legale ale creditorilor

Propunerile de soluționare a dificultăților financiare ale debitorului trebuie să țină seama de prerogativele legale individuale ale creditorilor și de poziția corespunzătoare a acestora la data Moratoriului în ordinea de prioritate a creanțelor în cazul unei proceduri de insolvență.

Secțiunea a 2-a

Note de îndrumare

Principiul 1

Negocierea voluntară extrajudiciară de restructurare a obligațiilor este o concesie, iar nu un drept

Procedura extrajudiciară de restructurare a obligațiilor trebuie demarată numai dacă împrejurările concrete în care se află societatea comercială debitoare ce întâmpină dificultăți financiare sunt de natură să ofere posibilități de soluționare a acestor dificultăți și de viabilizare a societății pe termen lung. Debitorii sunt încurajați să inițieze un dialog cu creditorii pentru a discuta opțiunile din cadrul unui asemenea demers.

Negocierile voluntare extrajudiciare de restructurare a obligațiilor reprezintă o modalitate importantă de soluționare a situațiilor în care societatea comercială debitoare se află în imposibilitate de a-și îndeplini obligațiile contractuale. Aceste demersuri constituie un mijloc de evitare a procedurilor formale de insolvență. Este esențial ca toate părțile să negocieze în vederea găsirii unei soluții echitabile. Nicio restructurare a obligațiilor debitorului față de creditorii, inclusiv instituții de credit, nu va fi considerată un drept. Pe de altă parte, nici creditorii nu pot obliga pe debitor să participe la negocieri. În consecință, ambele părți sunt îndreptățite să se bazeze pe prerogativele deținute în baza clauzelor contractuale. Asemenea prerogative includ, pe de o parte, dreptul creditorilor de a iniția acțiuni de executare silită împotriva debitorului și de valorificare a garanțiilor constituite în favoarea acestora de către debitor sau în beneficiul acestuia, și, pe de altă parte, dreptul debitorului de a solicita declanșarea procedurii insolvenței.

Cu condiția respectării acestor prerogative contractuale, părțile sunt încurajate să se angajeze în negocieri de bună credință, care să ofere posibilitatea debitorului să își continue activitatea și, în același timp, să ramburseze creditorilor săi cât mai mult posibil din datoriile sale față de aceștia.

Principiul 2 ***Buna-credință***

Toate negocierile între debitori și creditori, pe de o parte, și între creditori, pe de altă parte, se desfășoară cu bună-credință în scopul găsirii unei soluții constructive.

Toate negocierile dintre debitor și creditori vor fi realizate cu bună-credință și onestitate. Negocierile voluntare extrajudiciare de restructurare a obligațiilor trebuie să conducă la avantaje reciproce pentru toate părțile implicate. În cazul în care una din părți consideră că celelalte părți nu negociază cu bună-credință, este foarte probabil ca negocierile să eșueze. Dacă negocierile eșuează, creditorii vor apela la posibilitățile legale care le stau la dispoziție și este probabil să fie inițiate proceduri de executare silită sau o procedură judiciară de insolvență.

De asemenea, toți *creditorii relevanți* implicați în restructurare vor acționa cu bună-credință în negocierile dintre ei

Principiul 3 ***Abordare coordonată***

Interesele părților sunt cel mai bine realizate printr-o abordare coordonată. Creditorii pot facilita coordonarea prin crearea unui comitet de coordonare. În cazurile mai complexe, se poate lua în considerare desemnarea unor consultanți profesioniști care să acorde asistență comitetului și *creditorilor relevanți*.

În cazul în care numărul *creditorilor relevanți* este restrâns, aceștia au posibilitatea să decidă asupra unei abordări coordonate față de debitor. Este posibil ca debitorul să poată negocia separat cu fiecare dintre *creditorii relevanți* de îndată ce s-a căzut de comun acord asupra unui moratoriu conform Principiului 5. De regulă, creditorii vor încerca să se asigure că nu sunt tratați inechitabil în comparație cu alți creditori ce au o poziție similară. Pentru a facilita realizarea unei abordări coordonate, *creditorii relevanți* pot forma un comitet de coordonare care să fie autorizat să negocieze cu debitorul, să evalueze propunerile acestuia și să agreeze termenii și condițiile acordului definitiv cu debitorul. Membrii comitetului de coordonare pot fi selectați în funcție de valoarea creanțelor sau în baza altor criterii stabilite de comun acord.

În cazul în care există un număr semnificativ de *creditori relevanți* sau când aceștia au drepturi și prerogative ce diferă în mod semnificativ, s-ar putea considera drept adecvată constituirea mai multor comitete de coordonare.

Principiul 4

Conducerea negocierilor cu debitorul

Creditorii pot desemna o persoană care să conducă negocierile cu debitorul și să asigure primirea de către *creditorii relevanți* a informațiilor referitoare la debitor. Această persoană este, de regulă, creditorul cu expunerea cea mai mare față de debitor, având experiență în gestionarea unor negocieri de asemenea natură, sau o persoană independentă. Părțile pot lua în considerare posibilitatea de a apela în timp util la procedura medierii în vederea soluționării eventualelor litigii. Comitetul de Coordonare poate desemna pe unul dintre creditorii să trateze cu debitorul în numele Comitetului. Creditorul desemnat în acest scop poate fi creditorul cu expunerea cea mai mare față de debitor, inclusiv instituția de credit cu expunerea cea mai mare.

Periodic, diferite grupuri de creditorii pot desemna coordonatori diferiți care să îi reprezinte în negocierile lor cu debitorul.

Coordonatorii nu sunt de regulă autorizați să angajeze *creditorii relevanți* cu privire la o anumită direcție de acțiune, rolul acestora fiind de a intermedia procesul de negociere, asigurându-se că toți membrii comitetului de coordonare obțin informațiile necesare.

Coordonatorii pot fi împuterniciți să îi autorizeze pe specialiștii externi, precum contabili, avocați, evaluatori, să îi asiste pe *creditorii relevanți*, aceștia din urmă suportând proporțional costurile aferente. Alegerea acestor specialiști ar trebui discutată cu *creditorii relevanți* și aprobată de aceștia, deoarece este important ca specialiștii respectivi să ofere, în mod imparțial, consultanță, în beneficiul tuturor *creditorilor relevanți*.

Fiecare *creditor relevant are opțiunea de a realiza* o evaluare proprie și de a lua o decizie proprie în ceea ce privește propunerile pe care le primește de la debitor.

Dacă în cursul negocierilor se ajunge la un impas, dar ambele părți doresc în continuare să ajungă la un compromis, părțile pot apela la procedura medierii, ca modalitate alternativă de soluționare pe cale amiabilă a litigiilor.

Principiul 5

Moratoriul. Alte concesiuni ale creditorilor relevanți

Toți *creditorii relevanți* vor coopera cu debitorul și între ei pentru a acorda debitorului o perioadă de timp suficientă, dar limitată, în care acesta să elaboreze propunerile de soluționare a dificultăților financiare.

Un astfel de moratoriu reprezintă o concesie, iar nu un drept. Data de la care începe să curgă acest termen este denumită data moratoriului. Durata unui asemenea moratoriu trebuie să fie limitată la

timpul necesar pentru pregătirea planului prevăzut la Principiul 11 sau pentru stabilirea faptului că un astfel de plan nu poate fi pregătit într-o perioadă de timp rezonabilă.

În cazul în care un număr de *creditori relevanți* negociază cu debitorul, aceștia trebuie să stabilească ca dată a moratoriului data la care toți creditorii au fost informați de debitor cu privire la situația sa financiară. De la această dată creditorii convin că pozițiile lor nu se vor mai modifica.

Durata moratoriului va fi stabilită de comun acord. Inițial, moratoriul nu trebuie să depășească câteva săptămâni, deși durata poate varia de la caz la caz, în funcție de complexitatea informațiilor ce trebuie colectate și de natura propunerilor debitorului.

Toți *creditorii relevanți* vor putea renunța la anumite drepturi contractuale, precum:

- nu vor calcula dobanzi penalizatoare și alte costuri suplimentare;
- vor reduce dobânzile aplicabile;
- nu vor formula solicitări pentru rambursarea anticipată a datoriei (reducerea expunerilor);
- vor permite utilizarea liniilor și facilităților de credit existente;
- vor putea acorda o perioadă de grație la plata dobânzilor și la rambursarea capitalului.

În schimbul obținerii concesiilor de mai sus, debitorul poate constitui garanții reale și/sau personale suplimentare, aferente creditelor în curs.

Principiul 6 ***Prioritate pentru fondurile noi***

Pe durata moratoriului sau în cadrul procesului de restructurare, pot fi necesare fonduri suplimentare. Propunerea debitorului ar trebui să precizeze sursa acestor fonduri, spre exemplu înstrăinarea unor active excedentare, contribuții ale creditorilor sau ale asociaților/acționarilor.

În cazul în care creditorii sunt cei care acordă fonduri suplimentare debitorului, pentru protecția intereselor acestora și pentru a-i încuraja în demersul lor de a sprijini restructurarea debitorului, este necesar, de obicei, ca noile creanțe să beneficieze de prioritate, acest aspect fiind inclus în planul de restructurare.

Mai multe modalități tehnice pot fi folosite pentru a facilita furnizarea fondurilor noi, inclusiv:

- a) constituirea de noi garanții reale și personale.

Cea mai eficace metodă de asigurare a priorității este constituirea de noi garanții reale și/sau personale în favoarea părților ce au acordat fonduri suplimentare. Prin urmare, este necesar să se stabilească, în mod clar, dacă o astfel de constituire de garanții este valabilă și în eventualitatea unui eșec al procesului de restructurare.

- b) prioritatea convențională, realizată printr-o subordonare voluntară a rangului de prioritate al creanței

Un creditor sau o categorie de creditori ce participă la restructurare poate, în mod voluntar, să modifice rangul creanțelor sale/lor, în sensul plasării acestora pe o poziție inferioară creanței/creanțelor reprezentate de fondurile noi, creând astfel o prioritate convențională în favoarea fondurilor noi. Aceste înțelegeri au efect *intre parti* și nu influențează rangul de prioritate al creanțelor prevăzut de legea insolvenței.

c) Infuzia de capital

Debitorul ar trebui să țină cont de faptul că, dacă nu deține active asupra cărora să poată fi constituite garanții în favoarea creditorilor ce acordă fonduri suplimentare, există riscul de a nu obține aceste fonduri. În această situație asociații/acționarii societății debitoare trebuie să aibă în vedere o majorare a capitalului social sau, eventual, să furnizeze ei înșiși garanții.

Principiul 7

Nedeclanșarea sau necontinuarea executării silită

Pe parcursul moratoriului toți *creditorii relevanți* se vor abține de la inițierea sau continuarea oricăror măsuri de executare a creanțelor împotriva debitorului sau de reducere a expunerii lor față de debitor, inclusiv de la solicitarea deschiderii procedurii insolvenței.

Confirmarea moratoriului de către *creditorii relevanți* furnizează debitorului perioada de timp necesară în cursul căreia urmează să întocmească un plan de restructurare și în care *creditorii relevanți* nu vor întreprinde măsuri de recuperare a creanțelor lor. Astfel de acorduri includ, de regulă, angajamente ale *creditorilor relevanți* în sensul că pe parcursul moratoriului:

- a) nu vor iniția procedura insolvenței;
- b) nu vor iniția sau continua proceduri de executare silită împotriva debitorului;
- c) nu vor tinde să își îmbunătățească poziția lor individuală față de alți creditori prin obținerea de garanții sau executarea acestora, ori prin solicitarea unui tratament preferențial.

Poate fi necesar ca debitorul să își asume angajamente derivând din Principiul 8 și Principiul 9 din Prezentul Ghid în orice acord de moratoriu cu *creditorii relevanți*.

Principiul 8

Angajamentul debitorului față de creditori pe parcursul moratoriului

Pe parcursul *moratoriului*, debitorul se angajează să nu întreprindă nicio acțiune ce ar putea afecta în sens negativ posibilitățile de recuperare a creanțelor de către *creditorii relevanți*, în mod colectiv sau individual, comparativ cu posibilitățile acestora la data moratoriului.

Pe parcursul moratoriului este important ca debitorul să nu întreprindă nicio acțiune care să dezavantajeze creditorii, în mod colectiv sau individual. De asemenea, debitorul nu trebuie să creeze avantaje în favoarea unui creditor față de ceilalți *creditori relevanți*.

Dacă nu s-a agreat un plan de restructurare, iar debitorul îndeplinește cerințele prevăzute de lege pentru declanșarea procedurii insolvenței, acesta are obligația de a formula o cerere de deschidere a procedurii în termen de 5 zile de la expirarea moratoriului.

Principiul 9 ***Transparența pe parcursul moratoriului***

Pe parcursul *moratoriului*, debitorul va oferi tuturor *creditorilor relevanți* și consultantilor acestora acces deplin la toate informațiile relevante referitoare la activele, pasivele, activitățile și perspectivele sale.

Indiferent dacă demersul voluntar de restructurare extrajudiciară presupune o negociere bilaterală între debitor și creditor sau una multilaterală, în care negocierile se poartă fie cu toți creditorii, fie cu un creditor lider sau cu un specialist desemnat de comitetul de coordonare, debitorul va avea obligații stricte în ceea ce privește dezvăluirea informațiilor.

În mod special, debitorul trebuie să fie pregătit să ofere acces deplin la toate informațiile relevante, necesare creditorilor pentru a evalua corect propunerile debitorului. Aceste informații trebuie să cuprindă cel puțin descrierea completă a tuturor activelor și pasivelor debitorului și a perspectivelor activității acestuia. Pentru a furniza informațiile respective, poate fi necesar ca debitorul să întocmească prognoze și proiecții mai detaliate decât cele pe care le realizează în mod obișnuit. Este necesar ca informațiile furnizate să fie considerate rezonabile de către creditorii pentru ca aceștia să continue să participe la acordul de moratoriu.

În cazul în care refuză sau nu poate să furnizeze creditorilor informațiile respective, debitorul se poate aștepta, în mod realist, ca respectivii creditorii să acționeze numai în propriul lor interes.

Principiul bunei-credințe va fi aplicabil și procesului de furnizare a informațiilor de către debitor.

Principiul 10 ***Confidențialitatea informației***

Informațiile referitoare la activele, pasivele, activitățile și perspectivele debitorului, precum și toate propunerile de soluționare a dificultăților financiare ale acestuia vor fi considerate informații confidențiale, dacă ele nu sunt deja făcute publice.

Pe parcursul moratoriului și pe parcursul procesului de restructurare, *creditorii relevanți* vor primi informații esențiale referitoare la activele, pasivele, activitatea și perspectivele debitorului. O parte a

acestor informații pot fi considerate confidențiale din punct de vedere comercial. În cazul în care *creditorii relevanți* au calitatea de instituții de credit, va fi aplicabilă obligația de păstrare a secretului bancar.

În cazul în care grupul *creditorilor relevanți* include și creditori care nu au calitatea de instituții de credit, aceștia vor garanta păstrarea confidențialității depline a informațiilor primite de la debitor, eventual, prin semnarea unor acorduri de confidențialitate.

Cesiunea creanțelor pe parcursul unui proces de restructurare în care sunt implicați mai mulți creditori reprezintă un aspect complex, putând fi necesară îndeplinirea unor condiții speciale.

Principiul 11 ***Planul de restructurare***

Debitorul va elabora o propunere de restructurare bazată pe un plan de afaceri, care va trata aspecte operaționale și financiare. Planul de afaceri trebuie să fie fundamentat pe prognoze rezonabile și realizabile care să demonstreze capacitatea reală a debitorului de a genera fluxul de numerar necesar restructurării, pentru ca aceste negocieri să nu aibă ca efect doar întârzierea intrării în insolvență.

Scopul moratorului este de a acorda timp debitorului pentru a întocmi un plan de restructurare. Planul trebuie să demonstreze că afacerea poate funcționa în mod profitabil și să stabilească condițiile în care debitorul își va rambursa datoriile către *creditorii relevanți*. Aceștia din urmă îl pot asista pe debitor la elaborarea planului.

Planul va cuprinde cel puțin următoarele aspecte:

- a) profitul/pierderea operațional(a) proiectat(ă) pentru fiecare an (pentru următorii cinci ani);
- b) prognoza fluxului de lichidități, indicând plățile către creditori (pentru următorii 3 ani);
- c) sursele pentru capitalul circulant suplimentar necesar și modul în care vor fi finanțate potențialele procese de îmbunătățire operațională și financiară;
- d) măsura în care se anticipează ca drepturile creditorilor relevanți vor suferi transformări, prin reeșalonare, modificare sau remitere de datorie;
- e) toate modificările substanțiale ale societății comerciale debitoare în perioada de referință, inclusiv modificările de acționariat sau în conducerea debitorului;
- f) premisele principale pe care se fundamentează elementele de prognoză prevăzute la lit. a) - e);
- g) măsurile de restructurare financiară și a activității debitorului;
- h) măsurile de monitorizare și evaluare ale planului de restructurare.

În cazul în care debitorul nu va putea să demonstreze *creditorilor relevanți* că există o perspectivă rezonabilă ca afacerea să fie viabilă în viitorul apropiat, este posibil ca acești creditori să nu fie de acord cu o amânare a plății sau cu o remitere de datorie.

Principiul 12

Concordanța propunerilor debitorului cu prerogativele legale ale creditorilor

Propunerile de soluționare a dificultăților financiare ale debitorului trebuie să țină seama de prerogativele legale individuale ale creditorilor, de poziția corespunzătoare a acestora la data moratoriului în ordinea de prioritate a creanțelor în cazul unei proceduri de insolvență

Creditorii relevanți pot conveni ca, în perioada dintre data moratoriului și data aprobării planului de restructurare, poziția unui creditor relevant față de ceilalți *creditori relevanți* să rămână nemodificată. Planul de restructurare va reflecta rangul de prioritate al creanțelor în cazul unei proceduri de insolvență. Spre exemplu, se va considera inacceptabil ca acționarii sau creditorii subordonați să beneficieze, sub orice formă, de măsurile planului înainte de plata integrală a creanțelor creditorilor garantați sau chirografari. În mod similar, debitorul va avea în vedere faptul că creditorii garantați nu vor accepta, de regulă, o deteriorare a poziției lor față de creditorii chirografari.

Pe de altă parte, creditorii trebuie să aibă în vedere faptul că poate fi necesar ca acei creditori comerciali cu creanțe mici să fie plătiți conform cursului normal al desfășurării activității debitorului, pentru a permite societății să își continue activitatea comercială, și că se justifică acceptarea de către creditori a efectuării acestor plăți tocmai pentru a se asigura ca garanțiile deținute de aceștia nu își vor reduce sau pierde valoarea ca urmare a încetării activității debitorului.